

Kính - Sinh T. Tr. ng

Chương 43

Tình Tri n

Nhan m th t ra r t mu n bi t hai ng i cách b n h m t b c t ng kia r t cu c ang nói chuy n gì, th nh ng so v i b d ng c a thái giám s t ru t i vòng quanh trong phòng, v a i v a t nói chuy n m t mình: “Ph i làm sao ây? Cô nam qu n cùng m t phòng, v l không h p khoan hãy nh c n, nh t, v n nh t tên kia có ý x ng b y, th , th thì...”, nàng k th c là quá có phong .

Nàng ch m rãi h p m t ng m trà: “Công công, ông c yên tâm i, công t nhà ta tr c gi không có s thích nài hoa ép li u”.

“Ng i thì bi t cái gì? Các ng i v a nãy trong phòng làm ra chuy n t t gì r i?”

“N u nh b n ta m i nãy th t s ã làm ra chuy n t t gì, th thì công t nhà ta l i càng không có tinh th n và th l c nài hoa ép li u...”

“Ng i ng i ng i... ng i cái...”

M t th y thái giám kia l i s p s a hét lên: “Ng i âu l p t c trói lòi ra ngoài”, ng Châu bèn chìa tay kéo nàng d y: “Xem ra b n h còn có nhi u chuy n c n nói, chỉ b ng chúng ta ra ngoài i d o m t lát?”.

Nhan m m c cho h n lòi i, m t lúc sau m i c t gi ng khe kh : “Li u công t ch c s không tr v n a âu nh ?”.

ng Châu thoáng ng n ng i, m m c i áp: “Ng i ch ng ph i nói T H Quân c a C u Trùng Thiên l i h i l m sao, huynh y s tr v thôi”.

“K ô Tinh Quân nh t nh c ng là dùng cách này l n vào Minh Cung, nh ng khi ta c m ng c b i c a y trên tay, có th c m nh n c y ã h n phi phách tán, tiên nguyên tan nát, v nh vì n không c siêu sinh.”

ng Châu d ng b c, v n tay n lên vai nàng, th p gi ng b o: “Ta không bi t K ô Tinh Quân là ng i th nào, nh ng cái Li u huynh theo u i là m t th r t thu n khi t, huynh y t u mu n vào Minh Cung không ph i vì mu n quân lâm l c gi i, mà là vì nh ng bí m t, nh ng thu t pháp s m ã th t truy n bên trong”.

Nhan m g t u.

B ng i m t lúc, ng Châu kh lên ti ng h i: “Ng i quan tâm Li u huynh nh v y, là vì thích huynh y sao?”.

Nhan mỉm cười không cần đáp: “Tôi nào làm nhảm, ta tôn kính Li u công tử công nhân tôn kính s tôn mình v y, Li u công tử so với s ph ta còn thân thi hơn nữa. Hơn nữa, tuy trẻ này chắt ngọt xúc, nhưng ta sẽ nghe bố T. H. Quân là vị tiên quân không nên phạm tình, ta còn lâu mới mình chuộc kh vào thân”.

Hai người đi xuống cưu thang khách sạn, bắt gặp tiểu nữ đang cười cười. Tiểu nữ kia nhìn họ cười: “Hai vị ra ngoài à? Hôm nay là lễ Phật, không có gì gì nghiêm. Muốn chút còn có pháo hoa, thên, hỉ mi u, hai vị chỉ bằng khi vui chơi cho thích?”.

Nhan mỉm cười đáp: “Lễ Phật à...?”.

Xem ra hôm nay quả nhiên không hề xuất hành, vì cớ gì công không thu n li.

Ông Châu li có hứng thú: “Lễ Phật công không sao, dù gì người công xem nh có chút tu vi, công ch công th b sao”.

Nhan mỉm cười không chút hứng thú, nhưng lúc này quả nhiên rõ cách biệt tu vi tác giả hai người. Nàng như cùng ông Châu tay n tay do ch hỉ mi u, v y còn không phải thành bà con đi t cháu trai ra ngoài chi? Cho dù đi là D. M. c. in a, khác công có vai v cô cháu.

Nàng nói ra ý nghĩ này cho ông Châu nghe, kết quả ông thiên s m t l nh nh t n rút ra m t lá bùa: “Đây là c m ch ba b c, xem ra người ang r t mu n dùng”.

Nhan mỉm cười trông gió r thuy n, mỉm cười thành kh n đáp: “Tôi có tôi có thể tra mui thích bám theo s huynh m t b c không r i h n, ba b c không khi có ph n không c thân thi t cho l m”.

Th là ông Châu hài lòng c t lá bùa li vào người.

M t ti ng ông inh tai vang lên, gi a màn êm m t mừng t nhiên bung n m y chùm pháo hoa, kéo lê thành nh ng v t uôi sáng r c dài ngo ng, khi n cho s c êm mông lung thình lình b ng sáng nh gi a ban ngày. Li n ngay sau đó là t ng c m l n hoa pháo n r gi a vòm trời êm, ti ng n bao trùm lên ti ng c i nói vui t i bên đi.

Nhan mỉm cười tán cây ng ng u ng m m t lúc xoay u sang thì phát hiện ông Châu đã bị n m t đ ng. Nàng nhìn ông ngó tây m t h i, t xa th y h n ang ng đ i tr i pháo hoa s c s , tay gi m t ng n hoa ng, ng i x m bên c nh là m t c u nhóc ang run l y b y dùng que l a châm ngòi pháo, có i u tay run đ quá nên mãi công ch a châm c.

Ông Châu cúi người, chìa tay n g n tay c u nhóc kia, y chỉ c que l a li sát ngòi pháo, m sáng le lói ngoe ngu y u n l n nh m t con r n gi a màn êm. Hơn dùng m t tay b c u bé kia lùi ra m y b c, v a lúc pháo hoa trên nh u thình lình n r , b a ra vô s lu ng sáng r c r , t o thành qu ng sáng m nh t bao quanh bóng người nhìn nghiêng c a h n.

Nhan m nh n không n i kh m m c i, ng m ngh không rõ r t cu c mình ang c i i u gì.

M t m l a r i xu ng t xác pháo tr c m t, Nhan m theo ph n x lù i v sau m t b c. Ch t c m th y ã tông ph i ai ó phía sau, nàng ngo nh u l i thì trông th y m t cô n ng ang cúi ng i nh t ch que nhang và n n r i vãi y trên m t t. Nàng v i vàng ng i x m xu ng, nh t m y que nhang trên m t t lên, t vào chi c gi c nh cô n ng kia.

V a làm xong m y vi c này, nàng ch t trông th y cô n ng y ch m ch m ng ng u, ánh sáng r c r nh ng cô qu nh c a pháo hoa h t trên g ng m t nàng ta, soi r i m t dung nhan xinh p nh ng s u kh . Nhan m nghe th y tim mình ánh th ch, mi ng không kìm c kêu lên: “Cô... Ch ng ng tiên t ...?”. Cô n ng kia nhìn ch m ch m vào nàng, v a k p hoàn h n li n tóm ngay l y gi tre b ch y, b c chân ho ng lo n l o o.

Ký c ã óng b i t r t lâu hi n v , Nhan m nú l y nàng ta: “Ng i là Ch ng ng tiên t ph i không? Sao ng i l i ây? Ng i không nh n ra ta ?”. V i m i câu h i c a nàng, i ph ng ch áp l i b ng cách không ng ng l c u, c h ng phát ra âm thanh a a, bi u hi n trên m t v a ho ng lo n v a s hã.

Nhan m buông tay, cô n ng kia ngay t c kh c u không ngo nh l i ch y i m y b c, r i t ng t đ ng l i. Nhan m nheo nheo m t nhìn nàng ta, ch th y nàng ta hai vai run lên b n b t, gi ng nh có th ngã v t ra t b t c lúc nào. Nhan m dõi theo ánh m t nàng ta, ch th y ng Châu ang cúi ng i, tay n m tay giúp c u bé ban nãy ch m m t ng n pháo nhang¹, chùm sáng tr ng v v n đ i b u tr i pháo hoa tuy y u t nh ng toát lên v m cúng.

ng Châu nghiêng u sang bên, mi ng nho n c i nói câu gì ó, g ng m t nhìn nghiêng hi n lên ôn hòa đ i chùm sáng v n lác ác. C u nhóc kia ki ng gót, gi ng n pháo lên cao, n c i ngâ th trong sáng.

C nh t ng này ai nhìn th y h n c ng s không kh i m m c i. Th nh ng cô n ng kia l i c nh v a b vút trúng m t roi, xông t i gi t ph ng ng n pháo trên tay c u bé, v t xu ng t gi m m y cái, r i lôi x nh x ch c u bé chen l n vào dòng ng i, r t nhanh ã không th y bóng dáng.

ng Châu không m y tâm ng th ng d y, tay c m hoa ng i v phía Nhan m, “ i thôi, n lúc i th hoa ng r i”.

Nhan m ng m qua h i h n: “Ng i có c m th y v cô n ng ban nãy th t s r t k l không?”.

“N u ng i trông th y c a mình ch i cùng m t ng i l , quá n a c ng s c ng th ng ra m t.”

Nhan m gi tay gõ gõ c m, th p gi ng l m b m: “Nói c ng ph i, ch c là ta nh n nh m ng i...”.

ng Châu a ng n hoa ng trên tay cho nàng, m m c i b o: “Chi u theo t p t c c a phàm gi i b n ta, vi t nguy n v ng c a mình vào chi c ền này r i th xu ng sông, ch c n c ông tr i nghe th y thì nguy n v ng này s thành hi n th c”.

Nhan m nh c ng n hoa ng lên nhìn nhìn m t lúc r i b u b u môi phán: “ ây rõ ràng là g t ng i mà”.

“Nh ng vi c này v n d là m t ni m mong i.” ng Châu chìa sang m t cây bút chì than, “Ng i mong mu n th gì nh t, vi t vào bên trong ng n ền, nói không ch ng có m t ngày s thành hi n th c”.

“V y ng i thì sao? i l i là ng i, ng i s vi t gì?”

“Ta h , ng nhiên là mong ph m u thân th an Khang, s ng th tr m tu i.”

Nhan m l y làm l b o: “Tuy nói có lòng hi u th o là t t, nh ng ta c t ng ng i s c mau chóng tìm c th n khí a Ch ch ”.

Ánh m t thoáng qua m t tia l p lánh, h n ch t i tài h i: “Ng i nh s c i u gì?”.

Nhan m si t l y bút chì, nhúu mày v t óc suy ngh .

Th nàng t ng mong mu n nh t, ã không có cách nào t c n a. Còn th nàng mu n có c hi n nay, r t cu c ó là gì?

Nhan m ng bên b sông Ch ng ài, nhìn pháo hoa bên chân tr i tho t n tho t tàn, ch t hít sâu vào m t h i, c nh giác nhìn ng Châu b o: “ i lúc ta vi t ng i không c nhìn lên ó”.

ng Châu ngay l p t c quay ngo t i, áp gi ng l nh tanh: “Ta không có lo i h ng thú quái g thích t c m ch tâm t c a ng i”.

Nh ng ng n hoa ng ch m ch m r i b , b sóng n c t ng chút m t ánh ra xa. Ánh ền ph kh p c sông, m ng t m ng khu t, hoa l vô cùng.

Nhan m cúi ng i th ng n hoa ng xu ng n c, ph i ph i tay áo: “ m, c r i”.

Cu i cùng nàng v n ch ng vi t gì, th t ra hi n t i nàng ã không còn th gì c u mà không c. Da Lan S n C nh c ng nh là nhà c a nàng, nh ng yêu quái t l n t i nh ó u là ng i cùng m t nhà, n u nh có th , nàng d nh s s ng n i ó nh t i.

Lòng ang m i ngh tâm s thì ch t phía chân tr i x t qua m t tia ch p, ti p ngay sau ó là ti ng s m r n m m kéo t i, ch ng m y ch c vài h t m a to b ng h t u ã áp xu ng t m t nàng.

Pháo hoa r c r bên tr i b c n m a ch t p n này p cho t t ngóm. B sông Ch ng ài h i s ng mù m t, nh ng ng i tr tu i cùng ng m pháo hoa

thần cỡi khúc khích nép vào mặt bên, không hề tỏ vẻ phớt lòng do bị phá cu c vui.

Nhan m còn ch a k p ph n ng thì ã b ng Châu kéo l y ch y t i ch mái hiên cách ó không xa, m a m i lúc m t n ng h t, to d n lên nh trút n c. Trên m t t ph y xác pháo hoa, l ng l b c lên nh ng lu ng khói tr ng. Y ph c c a hai ng i h có chút m t, b làn gió êm xen l n nh ng tia n c m a ng c chi u th i t i có h i lành l nh. Dù sao hi n gi c ng ã vào thu, th i t i không còn nóng nh gi a hè n a.

Nhan m nghe ti ng s m g m g m i lúc m t d t n, b t ch t l ng eo b si t ch t l y. ng Châu ã nghiêng ng i sang vòng tay ôm l y nàng. ng tác thân m t th này, ây là l n u tiên h n làm. Nhan m ngoái u nhìn h n ch m ch m không ch p m t, th nh ng i ph ng ch ng nh ng không có chút x u h nào, ng c l i tay còn si t ch t thêm chút.

“Này, ng i v y là ý gì h ? Ch c không ph i nhìn trúng ta r i ch ?”

ng Châu thoáng ng n tò te, r i kh b t c i: “Sao lúc này r i mà ng i v n có th nói th ng ra nh v y, th t khi n ng i ta m t chút h ng thú mu n tr l i c ng không có”.

Nhan m nh t th i c m khái vô biên. G c sen ngàn n m không ai thềm là nàng ây, cu i cùng c ng ã g p c ng i có con m t nhìn, m c gian nan này, th t s ch ng thua kém gì v n tu m bông.

ng Châu gác c m lên nh u nàng, th p gi ng nói: “Ta v n luôn c m th y r t có l i v i ph m u... Hai ng i sinh ta nuôi ta khôn l n, ta l i không th h u h t n hi u song thân”.

“H , ng i có th ngh nh v y ng nhiên r t t t, hi u thu n ích th c là m t ph m ch t t t p.”

“Nhan m, ta v n i v i các ng i khá có thành ki n, th m chí n t n bây gi , v n ch a th ... hoàn toàn không l u tâm n lo i thành ki n này.”

Nhan m nghe n u óc mù m t, c ng không rõ h n r t cu c mu n nói gì, ch là ng ng hi u ra, phen này áng ch ng mình l i t ng b n a r i.

Bên tr i d i l i m t ti ng s m r n. Chính trong ti ng s m này, nàng nghe th y ng Châu bên tai mình th p gi ng nói m t câu.

R t kh .

Nàng th m chí còn hoài nghi b n thân có ph i ã nghe nh m.

H n nói: “Ta ngh k r i, s không i tìm th n khí a Ch n a. Ta b cu c”.

Ghi chú:

1. Pháo nhang - senko hanabi, m t lo i pháo hoa truy n th ng c a Nh t B n, làm t gi y m ng (kh n gi y) xo n thành m t dây m nh, m t u ch a l ng thu c n nh .